

Պարույր Սևակ

Հարազատներ

Հարազատներ՝ր,

Ես չմեռա, ես մնացի նորից կենդան,

Ես ապրեցի ձեզնից հետո...

Հարազատներ, որ թաղված եք մայր հողի տակ,

Հարազատներ՝ր:

Ես տեսա այն, ինչ դուք տեսաք-

Դեմքը մահի,

Բայց ընկնելով անժամանակ,

Դուք չտեսաք՝ ինչ տեսա ես -

Մարտից հետո եկավ ապրիլ, եկավ Մայիս,

Եկավ Մայիս ու հաղթանա՛կ:

...Հարազատներ՝ր,

Ես ի՞նչ երգով ձեզ ետ կոչեմ,

Իմ՝ զինվորի ձայնը խուլ է, մինչ սիրտն է խոր...

Հարազատներ՝ր,

Կրկին ստեպան է կանաչել,

Որ խեղդվել էր թնդանոթի թանձր ծխով:

Կրկին հիմա խարտիշահեր կազակուհին,

Շրջելով նույն ստեպներով,

Հանկարծակի հիշում է սուր կատակ մի հին,

Որ ձեզանից մեկն է ասել նրան մի օր,

Ու ինձ նման՝

Չի իմանում ժպտա՞, թե՞ լա...

Եվ շնչում է միայն.

Հարագատնե՛ր...

30.V.1947թ.

Երևան

